

Tunetul

Vasile Alecsandri

Pe lanul lung și verde, cu grâul răsărit,
O umbră călătoare se-ntinde încet și trece,
Precum un râu de munte când gheața s-a topit
Se varsă peste maluri, câmpurile să-nece.

E umbra unor nouri alpii, ușori, mărunți
Ce luncă sub soare, clădind un lanț de munți;
Ei vin în miezul zilei c-un surd și tainic sunet
Și, ca semnal de viață, aprind în cer un tunet.

Văzduhul bubuieste! pământul dezmorțit
Cu mii și mii de glasuri semnalului răspunde,
Și de asprimea iernii simțindu-se ferit,
De-o nouă-ntinerire fericie se pătrunde.

La răsărit urare! urare la apus!
Un cârd de vulturi ageri, rotindu-se pe sus,
Se-nalță ca s-asculte mult vesela fanfară
Ce buciumă prin nouri frumoasa primăvară.